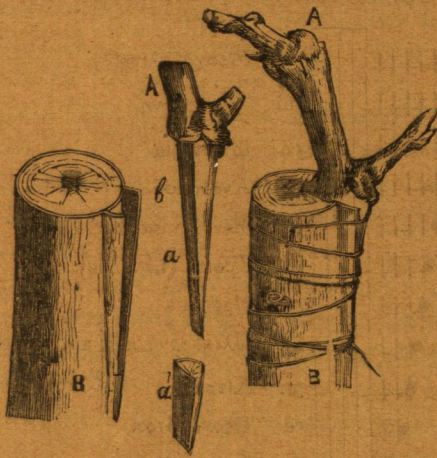

προέρχεται ἐκ κλάδου διετοῦς φέροντος δύο κλαδίσκους μονοστεῖς. Οἱ κλαδίσκοι οὗτοι ἀποκόπτονται εἰς ἀπόστασιν δύο ἑκατοστομέτρων ἀπὸ τῆς βάσεως αὐτῶν. Ἐξ ἐνὸς σημείου ὀλίγον χαμηλότερον εὐρισκομένου τοῦ κατωτέρου κλαδίσκου λεπτύνεται διὰ κοπτεροῦ ἐγγχειριδίου τὸ κέντρον ἀπὸ ἓν μόνον μέρος κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε ἡ τελευταία τομὴ νὰ ἀρχηται ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ ξύλου καὶ χωροῦσα πρὸς τὰ ἔξω νὰ φθάνη μέχρι τοῦ φλοιοῦ εἰς τὸ ἐλεύθερον ἄκρον (ἴδε σχῆμα α καὶ α'). Ἀμέσως μετὰ τὴν τοιαύτην τοῦ κέντρον προπαρκασκευὴν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ κομμένου πρότερον ὀριζοντιῶς κορμοῦ Β τῆς ἀγριοσελαίας σχίζεται ὁ φλοιὸς ἀπὸ ἓν μόνον μέρος β εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων ἑκατοστομέτρων ἀπὸ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω. Ἀκολουθῶς τὰ

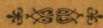

χειλῆ τοῦ φλοιοῦ τούτου ἀπομακρύνονται διὰ τῆς ἐλεφαντίνης γλυφίδος τοῦ μαχαιριδίου καὶ εἰς τὸ ἀνοίγμα αὐτὸ προσκολλᾶται τὸ λεπτυνθὲν μέρος τοῦ κέντρον. Τὰ χειλῆ τοῦ φλοιοῦ ἐπαναφέρονται πρὸς τὴν πρότεραν θέσιν των. Δέσιμον καὶ ἀλοιφή ὡς καὶ κατὰ τὸν πρῶτον τρόπον. (Ἔπεται συνέχεια)

ΣΥΡΙΑΩΝ ΧΛΑΙΩΤΗΣ

Ἡ ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΟΣΜΩΝ

Πῶς παράγονται αἱ ὀσμάι—Νέα θεωρία—
Πητικότης τῶν ὀσμῶν.

(Συνέχεια τοῦ προηγ. φύλλου)

Ἐκπλήσσειται τις ἄμα καὶ καθυδύνεται ἐπὶ τῆ ἀπλότητι ταύτη καὶ ἀρμονίᾳ, ἥτις χαρακτηρίζει τὴν θεωρίαν τῶν ὀπτικῶν καὶ ἀκουστικῶν φαινομένων δι' ὅπερ καὶ πάνυ εὐαρέστως Ὁ' ἀπεδέχετο παραπλησίαν θεωρίαν καὶ διὰ τὰς ὀσμάς.

Ἀνθῶνες μυροβόλοι καὶ εὐώδης μόσχος ἢ ἄλλαι ἀρωματώδεις οὐσίαι διαχέουσι τὸ θεῖον αὐτῶν ἀρωμα ἀνεκπέμπουσαι λεπτεπίλεπτα μόρια ὀσμῆρά, τὰ ὅποια προσπελάζοντα εἰς τὰς ρινικὰς μεμβράνας εὐφραίνουσιν ἡμᾶς καὶ καταπλημμυροῦσιν εὐωδίας.

Ἀλλὰ πῶς τὰ μόρια τοῦ εὐωδιστάτου μόσχου ὄσφ καὶ ἂν ὑποθεσῶμι μυκχίλα καὶ ἐλαφρὰ ἐπὶ ἔτη ὀλόκληρα ἀνὰ τὴν ἀτμόσφαιραν διασπειρόμενα οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἐκπίπτουσι τοῦ βάρους αὐτῶν; Βεβχίως δὲν δύνανται νὰ ὄσιν ἐντελῶς ἀβαρῆ· διὰ τοῦτο δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν αἱ ὀσμάι οὐχὶ ὡς μέρη συστατικὰ τῶν ὀσμῆρῶν σωμάτων αὐτῶν τούτων, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὡς φορεῖς τῆς εὐωδίας, δύνανται τούτέστι νὰ θεωρηθῶσιν αἱ ὀσμάι ὡς ἀποτέλεσμα εἶδους τινὸς πηλικῶν κινήσεων τῶν ὀσμῆρῶν σωμάτων, ὅπως ὁμοίον τι ὑπετέθη καὶ περὶ τοῦ ἤχου καὶ τοῦ φωτός. Δύνανται δ' ἴσως ν' ἀποδοθῇ ἡ κίνησις αὕτη εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ὀξυγόνου τοῦ ἀέρος ἐπὶ τῶν ὀσμῆρῶν σωμάτων.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι εἰς πᾶσαν χημικὴν σύνθεσιν ἀναπτύσσεται θερμότης, ἠλεκτρισμὸς· ἐνίοτε δὲ καὶ φῶς, φαινόμενα ἅτινα ἅπαντα ἐξηγήσαμεν θεωρήσαντες αὐτὰ ἀποτέλεσμα αἰθερίων κραδασμῶν, οὕτω λοιπὸν καὶ κατὰ τὴν χημικὴν ἐπίδρασιν τοῦ ὀξυγόνου τοῦ ἀέρος ἐπὶ τῶν αἰθερίων ἐλαίων καὶ ἄλλων ἀρωματικῶν οὐσιῶν δυνατὸν νὰ παράγονται κραδασμοὶ τινες ἰδιαιτέροι ἀποτελοῦντες τὰς ὀσμάς· ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος κρατύνεται καὶ ἐκ τοῦτου ὅτι ἂν ὀσμῆρὰ σώματα ἐξατμίσωμεν ἐν χώρῳ ἐστερημένῳ ἀέρος—ἐπομένως καὶ ὀξυγόνου—καθίστανται ταῦτα ἄνοσμα, ἐνῶ ἀναλαμβάνουσιν ἀμέσως τὴν ὀσμὴν αὐτῶν ἄμα τῇ μετὰ τοῦ ἀέρος ἐπαφῇ.

Ἰνα δὲ ἡ νέα θεωρία αὕτη συνάδῃ κατ' ὀλοκληρίαν μὲ τὴν τοῦ ἤχου καὶ τοῦ φωτός, τὴν διαφορὰν καὶ ποικιλίαν τῶν ὀσμῶν θέλομεν ἀποδώσει εἰς τὴν διάφορον ταχύτητα τῶν κραδασμῶν· ἀλλὰ τίνι τρόπῳ θὰ δυναθῶμεν νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν ταχύτητα ταύτην καὶ διὰ τίνων μέσων;

Τὴν δυσχέρειαν ταύτην ἐπειράθη νὰ ὑπερπηδῆσῃ ὁ κ. Plesse προσπαθῶν νὰ μετρήσῃ τὴν ταχύτητα τῶν κραδασμῶν διὰ τοῦ βαθμοῦ τῆς πητικότητος τῶν αἰθερίων ὀσμῶν.

Πρὸς τοῦτο ἐξέθεσεν οἰνοπνευματικὰς διαλύσεις διαφόρων αἰθερίων ὀσμῶν εἰς τὸν ἀέρα καὶ παρετήρησεν ὅτι ὑπέστησαν ταῦτα φυσικὴν τινα ἀνάλυσιν ἢ ἀπόσταξιν, τούτέστι τὰ πητικώτερα ἔλαια ταχύτερον ἀφίπταντο στεροῦντα τὸ μίγμα τῆς χαρακτηριστικῆς τῶν ὀσμῆς δι' ἐπαναλήψεως τῶν αὐτῶν πειραμάτων παρετήρησεν ὅτι σταθερῶς κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν ἀφίπταντο πάντοτε αἱ συναμιγεῖσαι οὐσίαι, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ ταχύτερον ἀφίπτάμεναι ἦσαν καὶ ἀσθενέστεραι, τοῦναντίον δὲ αἱ μονιμώτεραι ἦσαν καὶ ἰσχυρότεραι. Ὄρισε λοιπὸν τὴν ταχύτητα τῆς πητικότητος τῶν διαφόρων ὀσμῆρῶν οὐσιῶν, ὡς ταχύτητα τῶν κραδασμῶν αὐτῶν τούτων τῶν οὐσιῶν.

Δὲν πρέπει τις ὅμως ἐκ τῆς δοξασίας ταύτης παραπλανώμενος νὰ θεωρήσῃ τὰς ὀσμάς ὡς προϊόν τῆς πητικότητος τῶν διαφόρων σωμάτων—διότι καὶ τὸ

ὕδωρ καὶ ὁ ὑδράργυρος καίτοι εἶνε σώματα πτητικὰ, οὐδεμίαν ὁμοίαν ἔχουσι χαρακτηριστικὴν ὁσμὴν — ἀλλ' ὅτι αἱ ὁσμῆραι οὐσίαι προσβάλλουσιν ἐπὶ τοσοῦτον μᾶλλον τὰ ὀσφραντικὰ νεῦρα ἐρ' ὅσον μείζονα κατέχουσι βαθμὴν πτητικότητος.

Δύναται τις δ' ἴσως — ἂν θέλῃ πανταχοῦ νὰ συμπράσῃ μετὰ τὴν τῶν ἤχων θεωρίαν — ν' ἀποδώσῃ τὸ ἄνοσμον πτητικῶν τινῶν οὐσιῶν, ὡς τοῦ ὕδατος λ. χ. εἰς τὴν ὀλιγότητα τῶν κραδασμῶν ὅπως ἐρ' εἶπεν ἡχοσ τις ἵνα γείνη ἀκουστός ἀπαιτεῖ τὸυλάχιστον 16 κραδασμούς κατὰ 1" οὔτω καὶ ἵνα τις ὁσμὴ ἵνα γείνη κίσθητή θ' ἀπαιτεῖ ὀριζόμενον τινὰ ἀριθμὸν πλκμῶν, κάτωθεν τοῦ ὁποίου δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ παράγῃται οὐδεμίαν ὁσμὴν.

Διὰ σειρᾶς πειραμάτων κατεμετρήθη ἡ πτητικότης διαφόρων αἰθερίων ἐλαίων καὶ ἄλλων ὁσμῆρων σωμάτων ληφθείσης ὡς μονάδος τῆς πτητικότητος τοῦ ὕδατος.

Παραθέτομεν ἐν τῷ ἐξῆς πίνακι παραδείγματα τινὰ.

Ὑδωρ	1,000	Περγαμότον	0,0550
Κιτρίλαιον	0,2480	Θύμος ἀγγλικός	0,0330
Πορτογαλλέλαιον	0,2270	Τουρκικ. ροδέλαιον	0,0038
Τύφιον (Lavante)		Γαλλικὸν ροδέλαιον	0,0038
ἀγγλικόν	0,0620	Πατσουλί	0,0010
Γαλλικόν	0,0610		

Τρόπος καθ' ὃν αἱ ὁσμαὶ προσβάλλουσι τὰ ὀσφραντικὰ νεῦρα—διάγραμμα ὁσμῶν—συνηγήσεις ὁσμῶν.

Ποικιλία μεγίστη εὐόσμων ἀρωμάτων ὑπάρχει ἐν τῇ φύσει αἰ μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐλάχισται διαφοραὶ καθιστώσιν ἀμφίβολον καὶ προβληματικὴν τὴν διάκρισιν τούτων· ἀλλ' ἂν ἡ λεπτότης, ἥτις διακρίνει τὰς διαφόρους ὁσμάς ἀπ' ἀλλήλων λανθάνη τινὰ ἀνεπιμέλητον καὶ ἀκαλλιέργητον τὴν ὀσφρῆσιν, δὲν λανθάνει ὅμως τὸν μυρεψόν, ὅστις ἔχων ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἑκατοντάδας ἴσως διαφόρων ἀρωματικῶν ὑδάτων παχυμύρων καὶ μυρεψικῶν, ἀνγκυλωρίζει ἐν ἕκαστον τούτων ἐκ τῆς ὁσμῆς ἀκριβέστερον ἢ μουσικὸς τις τόνον τινὰ μεταξὺ 100 ἢ 200 διαφόρων τοιοῦτων.

Ὁ τρόπος καθ' ὃν αἱ ὁσμαὶ προσβάλλουσι τὰ ὀσφραντικὰ ἡμῶν νεῦρα, ἀλλὰ μὲν δριμύεις εἰς ἄκρον, ἀλλὰ δὲ ἡρέμια καὶ ἡπιώτερον, διερχόμεναι κλίμακα ὀλην βαθμικίαν ἀπὸ τοῦ δριμύος πρὸς τὸ ἀσθενές, παρουσιάζει ποίαν τινὰ ἀναλογίαν πρὸς τὸν τρόπον καθ' ὃν οἱ διαφοραὶ ἤχοι, ἀπὸ τοῦ ὀξυτέρου πρὸς τὸν βαρύτερον, διαδοχικῶς προσβάλλουσι τὰ ἀκουστικὰ ἡμῶν ὄργανα, πρὸς τούτοις ὁσμαὶ τινες ἁρμονικώτατα συνακμύγνυται, μετ' ἀλλήλων ὅπως καὶ οἱ ἤχοι ὄργανου τινός. Οὔτω λ. χ. ἡ τοῦ ἀμυγδαλοῦ ὁσμὴ, ἡ τοῦ ἡλιοτροπίου, τῆς βανίλλης, τῆς κληματίτιδος, συντίθενται ἀριστα μεταξὺ τῶν ἔχουσαι περίπου τὴν αὐτὴν ὁσμὴν ἀλλὰ κατὰ διάφορον βαθμὸν ἤτοι, ὡς θὰ ἐλέγομεν μουσικῶς, παράγουσι τὸν αὐτὸν τόνον ἀλλ' ὑπ' ὀξυτέραν κλίμακα· ἐξ ἄλλου δὲ ἄλλαι ὁσμαὶ, οἷον τοῦ κίτρου τοῦ λεμονίου, τοῦ φλοιοῦ τῶν πορτογαλλίων ὁμοίως μετ' ἀλλήλων εὐαρέστως συντίθενται, εἰσὶν ὁριμώτεροι τῶν ἀνωτέρω καὶ ἀποτελοῦσι ὡςτάδα οὔτως εἶπεν ὁσμῶν ὀξυτέρων. Ἡ μεταξὺ τόνων καὶ ὁσμῶν ἀναλογία συμπληροῦται ἔτι μᾶλλον διὰ τῶν καλουμένων ἡμι-ὁσμῶν αἵτινες ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ ἡμιτόνια τοῦ μουσικοῦ διαγράμματος· τοιαῦται ὁσμαὶ εἶνε ἡ τοῦ ροδέλαιου ἐν ᾧ προσμιέμικται πρὸς νοθείαν καὶ ἔλαιον τοῦ

γεργονίου ἢ πελαργονίου (pelargonium roseum)· ἐπίσης ἡ τοῦ ἀνθελκίου συνκναιμυνομένη ἐπὶ νοθείᾳ μετὰ τοῦ ἐκ τῶν φύλλων τῆς νεραντζέας ἀποσπάζοντος ἔλαιου, καὶ ἀποτελοῦσα τὸ ὑπὸ τὸ ὄνομα Petit grain ἐν τῇ μυροποιᾷ γνωστὸν ἔλαιον.

Ἐκ τῶν γεγονότων τούτων ἀπάντων καταδήλον ὅτι ταξινόμησις τις τῶν ὁσμῶν ἀνάλογος πρὸς τὴν μουσικὴν τῶν τόνων ταξινόμησιν πολλὴν θὰ εἶχε τὴν χάριν καὶ πολλὰς εὐκολίας εἰς τὴν ἀνάμειξιν τῶν διαφόρων εὐόσμων οὐσιῶν θὰ παρεῖχε τῷ μυρεψῷ, πρὸς δὲ θὰ ἦτο καὶ ἐπιστημονικώτερον.

Ὑπὸ τῶν λόγων τούτων ἀγόμενος καὶ ὁ ἰδρυτής τῆς περὶ τῶν ὁσμῶν θεωρίας ταύτης κατέστρωσε μουσικὴν διάγραμμα ἰσχυρῶν καὶ ἀσθενῶν ὁσμῶν ἐκ τῶν συνθεστέρων ἐν τῇ μυροποιᾷ συμφώνως πρὸς τὸ ὁποῖον ἰσχυρίζεται ὅτι δύνανται ἅπασαι αἱ ὁσμαὶ νὰ κατχθῶσι.

Παραθέτομεν ὧδε τὸ διάγραμμα τοῦτο.

Ἐπιπέσει κλίμαξ ἐξῆς εἰς τὴν κλίμαξ τοῦ Sol

- (1) Εὐώδης οὐσία τῷ μόσχῳ παρεμφερὴς ἐνυπάρχουσα ἐντὸς κυστιδίου ἐν τῇ μοσχογαλῇ (Civette).
- (2) Κύαμος τῆς Γουιάνης ἀδρομερέστερος τοῦ συνήθους καὶ εὐώδης.
- (3) Θάμνος τις μυρτοειδής, θύμος ὁ φιλάδελφος καλούμενος.
- (4) Φυτόν ὄρισον τῇ ἀψινθῷ.

- do Ρόδον.
- si Κανέλλα.
- la Τολούιον βάλαμον.
- sol Ενώδες πίσσον.
- fa Μόσχος.
- mi Ίρις.
- re Ήλιοτρόπιον.
- do Γεράνιον.
- si Έσπερλα.
- lo Περούιτον βάλαμον.
- sol Περιγουλαρία (Pergoualaria edulis).
- fa Καστόριον.
- mi Ίσπαν. Κλάμος.
- re Κληματίτις.
- do Σάνταλον.
- si Καρυόφυλλον.
- la Στύραξ.
- sol Plumiera alba (Frangipane).
- la Βενζόη.
- mi Γαρυόφαλλον.
- re Βανίλλα.
- do Πατσουλύ.

Κατά ταύτα μυρεψός τις δύναται νά συνθέσῃ καταλλήλως διαφόρους εὐώδεις οὐσίας ἐκλέγων ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πίνακι τοὺς ἀντιστοιχοῦς ἀρμονικοὺς τόνους καὶ ἀποτελῶν συνηγήσεις τελείας.

Ὡς π. χ. ἠθέλομεν ἀριστα ἀρώματα ἀπολαύσει συνθέτοντες διαφόρους εὐώδεις οὐσίας ὡς ἐξῆς :

- Do Σάνταλον
 - Do Γεράνιον
 - Mi Ἀκκία
 - Sol Ἄνθη πορτοκαλλέας
 - Do Καφουρά
- Fa Μόσχος
 - Do Ρόδον
 - Fa Ὑάκινθος
 - La Κύαμος Τογλίνου
 - Do Καφουρά
 - La Νάρκισσος

Τοιαύτη τις ἡ θεωρία τοῦ κ Piesse περὶ τῶν ὀσμών, πλεῖστον μὲν διαφέρουσα τῆς κοινῆς παραδεγμένης, ἐπιστημονικώτερον ὅμως ταύτης συντεταγμένη.

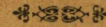
Ἡμεῖς ἀπλῶς ἐξεθέσαμεν ταύτην διὰ τὴν τάξιν τὴν χάριν καὶ τὴν πρὸς τὰς νῦν περὶ φωτὸς καὶ θερμότητος ἐπικρατούσας θεωρίας συμφωνίας, εἰς τοὺς φυσιολόγους δὲ καὶ τοὺς περὶ τὰ μῦρα ἐπιστημονικῶς ἀσχολουμένους ἀπόκειται ἡ λεπτομερὴς ἔρευνα καὶ ὁ αὐστηρὸς ἔλεγχος ταύτης.

K. Δ. ΖΕΓΓΕΛΗΣ

ΤΙΤΘΕΙΑ

ἡ θήλασις τῶν βρεφῶν.

ὑπὸ Λ. Δ. ΧΡΙΣΤΟΒΙΤΕ ἰατροῦ

Χημικὴ ἀνάλιξις τοῦ γάλακτος διαφόρων ζώων.

Τὰ ἐν χρήσει, πρὸς διατροφήν τῶν βρεφῶν, διὰ φора γάλακτα πλὴν τοῦ γυναικειοῦ εἶνε τὸ ὄνειον, τὸ πρόβειον, τὸ αἰγείον, τὸ ἵππειον καὶ τὸ τῆς ἀγελάδος.

Ἀναγκαιοτάτη, εἶνε ἡ σύγκρισις τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν τὰ διάφορα ταῦτα γάλακτα συνίστανται, πρὸς ἐξακριβῶσιν τῆς ποιότητος ἐνὸς ἐκάστου. Οὕτω δὲ, ἐν περιπτώσει ἀντικαταστάσεως τοῦ γυναικειοῦ γάλακτος εὐκόλως θέλομεν δυνθῆν ν' ἀποφανθῶμεν ποῖον τούτων εἶνε τὸ καταλληλότερον συμβουλευόμενοι τὸν ἐπόμενον πίνακα ἐν ᾧ οἱ ἀριθμοὶ ἐσημειώθησαν κατὰ μέσον ὄρον.

	ὔδωρ	στερ- οῦσίαι	τυρί- νη	λεύ- κωμα	βού- τυρον	γάλακτο σάκχαρ.	ἄλατα
Γυνή	849	103	3,4	»	24	36	1,30
Όνος	890	109,90	6	»	15	50,46	3,20
Πρόβατον	816	184	40	»	51,31	39,43	6,80
Αἶξ	856	144	24,81	12,4	40,8	31	3,50
Ἴππος	904,30	95,70	7,8	»	5,5	32,76	2,90
Ἀγέλας	842,80	157,20	24,30	3,80	30	35	6

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου, δῆλον γίνεται ὅτι τὸ γάλα τῆς ὄνου καὶ τὸ τῆς ἵππου προσομοιάζουσι τῷ γάλακτι τῆς γυναικός· ὡς ἐνέχοντα δὲ στερεὰς οὐσίας καὶ πρὸ πάντων τυρίνην καὶ βούτυρον κατὰ ποσότητα πολὺ μικροτέραν τῶν ἄλλων, τὰ γάλακτα ταῦτα εἶνε εὐπεπτότερα τοῦ αἰγείου τοῦ προβείου καὶ τοῦ τῆς ἀγελάδος. Τὸ πρόβειον μάλιστα θεωρητέον δυσπεπτότερον πάντων ὡς ἐνέχον τυρίνην καὶ βούτυρον ἐν ἀφθονίᾳ.

Τὰ ἐν τοῖς γαλακτοσφαιρίοις ἐνεχόμενα λιπαρὰ στοιχεῖα ἡ τὸ βούτυρον ὀλιγοστὸν ἐν τῷ γάλακτι τοῦ πρώτου ἀμέλγατος, ἀφθονώτερον ἐνυπάρχει ἐν τῷ τῶν ἐπομένων. Δι' ὅ, δὲν πρέπει νὰ κρίνωμεν περὶ τῆς πηχύτητος γάλακτός τινος, ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν τοῦ πρώτου ἀμελεθέντος, ὅπερ ἄλλως τε συμφέρει κάλλιον εἰς βρέφος ἀσθενῶν πεπτικῶν δυνάμεων.

Μεγάλαι διαφοραὶ, ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν τροφῶν. Γάλα λίαν παχὺ ἢ ἀφθονοῦν βουτυρωδῶν οὐσιῶν εἶνε ἐνίοτε λίαν δύσπεπτον,